

Mál nr. 210/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 23.05.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, váttryggingafélags, dags. 05.07.2019.

Málsatvik.

M var farþegi í ökutækinu A sem valt og slasaðist hann töluvert á vinstri öxl og hlaut illa tilfært viðbeinsbrot. Ökumaður A var ölvaður. M var metinn tímabundið óvinnufær og með varanlegan miska 8 stig og varanlega örorku 12%. M sótti bætur til V úr ábyrgðartryggingu A vegna tjónsins sem hann varð fyrir en var tilkynnt um skerðingu á bótum með vísan til þess að hann hefði tekið sér far með ölvuðum manni, sbr. 2.mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1897.

Í málskotinu segist M hafa verið að skemmta sér á veitingastaðnum B og síðan hafi hann og félagar hans beðið ökumann A að skutla þeim upp í vinnubúðir. Þeir hafi farið gangandi að heimili ökumannsins þar sem aksturinn hófst. Í stað þess að fara beint í vinnubúðirnar fór ökumaðurinn aðra leið með fyrrgreindum afleiðingum. M segist ekki hafa haft vitneskju um ölvun ökumannsins. Hann hafi ekki verið að neyta áfengis með honum heldur eingöngu verið staddur á sama stað. M hafi ekki þekkt ökumanninn og tekið sér far með honum í þeirri trú að hann myndi keyra beina leið í vinnubúðirnar.

V telur augljóst að dómgreind ökumannsins hafi verið skert vegna áfengisneyslu og að orsakatengsl séu á milli ölvunar ökumannsins og slyssins. V telur ljóst af lögregluskýrslunni að M hafi eða hafi mátt vita að ökumaðurinn var að aka undir áhrifum áfengis. Það komi fram í lögregluskýrslunni að allir aðilar hafi verið að drekka á bar og þeir hafi farið saman af barnum, gengið saman heim til ökumannsins og þaðan í bifreiðina. Það komi bæði fram í framburði ökumanns og farþega. Það sé ljóst að M hafi mátt gera sér grein fyrir því að ökumaðurinn var ölvaður.

Álit.

Í lögregluskýrslunni kemur fram að megna vínlykt hafi lagt frá vitum ökumanns A. Þá er haft eftir ökumanni A (C) að hann hafi byrjað að drekka fyrr um kvöldið á veitingastaðnum B og þegar búið hafi verið að loka B hafi hann ásamt farþegum bílsins farið gangandi að heimili hans og þar hafi hann hafið aksturinn. Í skýrslunni er haft eftir M og tveimur öðrum farþegum að þeir hafi allir verið sammála um að C hafi ekið bifreiðinni. Þeir sögðust hafa verið fyrr um kvöldið allir að drekka bjór og áfengi á veitingastaðnum B og eftir að honum var lokað hafi þeir farið gangandi að heimili C þar sem þeir fóru í bifreiðina. Niðurstaða blóðsýnis sýndi að C var með 1,67% af áfengi í blóðinu og var hann því óhæfur til að stjórna ökutækinu, sbr. 3. mgr. 45. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Þrátt fyrir að dómgreind M hafi verið skert vegna ölvunarástands hans dregur það ekki úr ábyrgð hans á eigin gerðum. M gekk með C frá veitingastaðnum B að heimili C og hefði hann átt á þeim tíma að gera sér grein fyrir áfengisáhrifum á C sem hafði svo mikið alkóhól í blóði sínu. Með vísan til þess telst M hafa sýnt af sér stórfellt gáleysi með því að taka sér far með ölvuðum ökumanni og þykir rétt að bætur til hans skerðist um helming, sbr. 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga.

Niðurstaða.

Bætur M úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A hjá V skerðast um helming.

Reykjavík, 29. ágúst 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.